

Lõpp-e-sõna luggejale.

Kalendri, väljaandja istus mõne näddala eest kassi põssatil waikses kambris, sõrmel kõrva tagant mõnusat nõuu otsides, mis juttu jätki tänavuse Kalendri sabbasse piddi liisama? Kui uks äffitselt lahti läks ja üks sisefas mees, Tartust tulles, pakkilesega tappa astus. „Hans Kaspar Tüme“ seisis pakk'i peale kirjotatut, sellepärrast piddime **10** koppikat õbedat wed-damise palgaks maksma, kest et muud sähherduse nimelist siin kusfil ei ella. Pässi lahti tehhes leidsime eesiteks sõbraliku sõnumilu Laakmanni käest, kes mele tulletas, fudda ue Kalendri sündimise tund jubba ukse ees, agga sabba-koormast mitte kibbetki kirja koloseadja kätte ei ole tollitatud. Nüüd olli firus käes, siiski ei raatsind pakkfest watamiseta käest ärra panna. Mis pikemalt silma putus, näitas ni uskumata ümber, et silma õerumine tük aega witis, enne kui selget arvu saime, kas nähtaw assi ünenäggo wai tössi piddi ollema. Nelli keha pildikujudega ramatokesi, mitme forduse pabberi sisse mässitud, seisid pakkilese tumes. Ramatokeste ristitut nimini olli

M a - i l i

ja mõnda mis seal sees leida on.

Oh, sa imeline! mis targast nüüd meie Ma-rahwast ühhelkorroga akfatafse tegema! Mis meie suggused waesed Kalendri sabba-leojad ni targa luggejatele udist jõuame pakkuda? Jubba tännini teggi assi fibhelemist küllalti ja ei olnud wõimalik kõikide sowimist täita,

kest mõned imustasid waimoliku, teised jäsle ilmlifusi luggusi kuulda sada; üks osa tahtis ohkamisi ja silma-laugude nisutust, teine fissendas pakkitudes: „andke nisuggust tüffi, et ihhusarvad luggedes püsti tõuse-wad!“ Kes nende tahtmisid jõudis täita? Seal juhtus koggemata waana Reinowadderi lorri meil silma, kellest paar aastat tüklikese turrule wisime; agga jubba lug-gemise liignirni: „ennemuistene jut“ tömbas mitme mehhe niña färssi, enne kui pikemalt juttu aistama läks. „Tühhi lorri!“ föllas mitmelt poelt meie kõrva.

Keina „Ma-ilma“ ramat ühhelt poolt, ja Tallinna maalt ealitsetud sõnumid teiselt poolt, sundisid tännist teed mahha jähta ja ülle raatma uut tallato, kus peal — kui käik önnelikul tunnil aßus — eddes-piddi edbasü tahhaine minna. — Tänavuse Kalendri-luggemine ilmutab tööteliku waana aegsid juhtumisi, mis iggamehhe teadmise pired laiemale wõiwad weni-tada, ja pealegi riistirahwale endisest usso seisupest täie-liku fujju silma ette towad. Kül same eddespiddi riisti-sõitjatest pikemalt räkima. Kui meie ka omalt kohalt riistisõido tubbinat enam selle filmaga ei wõi wadata, fudda rahwas kahheffa saa aasta eest sedda asja watas, ja meie täielikum riisti-usso-öppetuse tundmine kolleda wagga werre wallamise pääraast meid mittu ford koh-fuma sunnib; siiski peame teiselt poolt äbbenedes selle sure aea peale taggasü watama, kus põlew usso wai-mustus ni suri asju õlimele sunnitas, et rahwas tõrku-mata ja rõemuga ellu ja warra usso pääraast ärraandsid.